

Rebel·lió a les aules

El sector de l'ensenyament valencià ha dit prou. La manifestació multitudinària del 29 de novembre passat, només superada els darrers anys per les contràries a la guerra de l'Iraq, tindrà continuïtat aquest dimecres, 17 de desembre, amb una vaga que amenaça de buidar completament les aules. Aprofitem l'avinentsa, també, per repassar quina ha estat la virtualitat de la llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, aprovada ara fa 25 anys, i que tenia en l'educació un dels pilars bàsics.

‘Follow me!’

L'ordre d'impartir educació per a la ciutadania en anglès ha estat la gota que ha fet vessar la paciència de professors, pares i alumnes dels centres públics... La comunitat escolar del País Valencià ha convocat una vaga per a aquest dimecres, dia 17, que preveu ser històrica.

Entre 45.000 persones –segons la policia– i 80.000 –segons els convocants– van manifestar-se el propassat 29 de novembre a València contra la política educativa del Consell.

L'inspector va de puntetes pel passadís, mira de no fer soroll ara que totes les aules són plenes, gira el cap a dreta i esquerra i, “ara que no em veu ningú!”, acosta l'orella a la porta de l'aula on, en aquell moment, s'imparteix educació per a la ciutadania. Comprova, al més pur estil de Sherlock Holmes, que el professor parla en valencià i que, per tant, infringeix l'ordre de la Conselleria d'Educació que obliga a fer-ho en anglès. “L'he enxampat *in fraganti!*”, pensa, mentre es frega les mans. “Passaré els meus informes i li caurà una clatellada”, es vanta.

Sí. Parlar valencià a l'aula mentre ensenyen educació per a la ciutadania és un autèntic risc, per a molts docents del País Valencià. Com en temps pretèrits, hi ha inspectors que persegueixen l'ús de la llengua pròpia, ara en una versió millorada, perquè també són susceptibles de ser expedientats els professors que fan servir el castellà, quan expliquen els drets humans. No importa que l'alumnat de segon de l'ESO siga incapaç de mantenir una conversa de quinze minuts en anglès, ni que per poder posar en pràctica la mesura –un torcebraç més al govern espanyol dins de la campanya d'enfrontament visceral que hi manté la Generalitat Valenciana– haja calgut fer equilibris increïbles, agafar professorat d'allà on fóra i esmerçar-hi uns diners de què no va sobrada, l'administració autòctona. Passa davant l'escalada de tensió amb Madrid que tant excita el president, Francesc Camps.

D'excitació, però en sentit invers, en saben una mica a la Plataforma per l'Ensenyament Públic. En formen part els principals sindicats, la Federació de Pares i Mares d'Alumnes (FAPA), la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica, la Federació Escola Valenciana, les associacions de directors de primària i de secundària, diversos sindicats estudiantils i ADIDE, que aplega els inspectors crítics amb la conselleria que els paga. La plataforma va convocar amb èxit una manifestació el propassat 29 de novembre a València. L'ordre en qüestió fou “el detonant defintiu” del malestar existent amb els poders públics, pel “bandejament” a què, segons que diuen, subjuguen l'educació pública en benefici de la privada i, sobretot, de la concertada. El nivell de concertació del

batxillerat al País Valencià supera, de llarg, la mitjana estatal.

De poc ha servit, també, que les protestes es reproduïren al Consell Escolar Valencià, màxim òrgan de representació dels sectors implicats. A l'ens, de més de quaranta membres i que es renova cada quatre anys, hi seuen sindicats, portaveus dels col·legis privats i religiosos, alumnes, membres de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies... Aquest fòrum multipartit ha demanat reiteradament al Consell, per exemple, que se'ls facilitaren els convenis signats pel govern valencià i el Ministeri d'Educació espanyol. La resposta, com en més aspectes, ha estat el silenci.

I contra el silenci... La plataforma, a més de convocar la marxa de protesta del dia 29 i una vaga general d'infantil, primària i secundària prevista [tret d'un canvi de tarannà d'última hora de part del Consell que ningú no preveu] el 17 de desembre, ha popularitzat uns llaços grocs amb un lema ben explícit: "Font de Mora, dimissió!", un clam que brolla del desinterès que sempre ha mostrat el titular del ram per allò que de fa mesos demana la plataforma. Després dels tancaments a col·legis i instituts de totes les comarques i de les concentracions a tot de ciutats, aquesta organització va un pas més enllà i proposa de buidar les aules aquest dimecres. A la vaga han estat cridats 53.000 persones de més de 1.600 centres educatius. Els serveis mínims –com sempre, considerats excessius per la part convocant– permetran que els alumnes que desitgen anar a classe puguin fer-ho. Els que no, ni que siguin de batxillerat, hauran de presentar un paper signat pels pares.

Les severes restriccions a què està sotmesa la vaga a l'ensenyament va redactar-les la conselleria el 17 de novembre, tot just un mes abans del dia D, cosa que evidencia, a parer de la plataforma, la nul·la disposició del govern valencià a atendre les seues peticions.

La primera i més important, reunir-se amb Camps, que fins ara ha delegat en la secretària autonòmica d'Educació, Concha Gómez, i des de fa una setmana, en Font de Mora. Aquest dilluns, dia 15, hi ha previstes reunions individuals del conseller amb els diversos integrants de la plataforma per tal de tractar qüestions

Feu l'assignatura en anglès? "Fifty,

Un recurs de Comissions Obreres va evitar que educació per a la ciutadania, que enguany s'estrena al País Valencià començant per segon d'ESO, puga aprovar-se sense assistir a classe i amb la presentació d'un treball de tema lliure. En canvi, els entebancs del Consell no van acabar ací: tot seguit va publicar la famosa ordre que obliga a impartir la matèria en anglès, una mesura única a tot l'estat espanyol i que, a més, xoca amb l'escassa capacitació dels joves de 13 anys en la llengua de Shakespeare. De tota la comunitat escolar, la conselleria només trobà onze persones –"herois", segons que va qualificar-los el conseller Alejandro Font de Mora– amb plaça de professor d'història o filosofia –els capacitats per a ensenyar educació per a la ciutadania–, prou coneixements d'anglès i, sobretot, interès d'acceptar l'encàrrec. La resta, són professors no aptes, tot i tenir-ne els coneixements necessaris.

El ben cert és que ni l'assignatura s'imparteix plenament en anglès ni tampoc no s'ha estès tant com sembla la fórmula del professor que tradueix en veu alta els continguts que un altre, assegut a un cantó de l'aula, li transmet. Un exemple és el de Torrent (Horta): els seus quatre instituts tenen assignades dues professores de filosofia que fan dues hores setmanals cadascuna. En anglès? Si atenem Elena, delegada de curs al Serra Perenxisa, "fifty, fifty", cosa que no evita que "no ens assabentem de determinades explicacions que, al remat, la mestra acaba traduint". Teresa, que és companya de classe, es plany perquè, diu, "la matèria agrada la gent, no és gens pesada, però el sistema d'impartir-la la fa embullada". Elena aprofita l'avinentesa per a deixar clar que "cap dels meus companys no s'ha queixat mai pels continguts" i que tampoc no ajuda gaire no disposar d'un llibre de text, per bé que n'hi ha –en valencià i castellà–, al mercat: "La professora ens dóna fotocòpies en anglès". Sobre els exàmens, totes dues –de línia en valencià– afirmen que són "en castellà, amb alguna pregunta aïllada en anglès". La professora, durant l'hora, alterna de manera rocambolesca el castellà i l'anglès. Els alumnes, asseguts i expectants, mai no saben en quina llengua serà la propera frase, ni si l'entendran o no.

referides a l'ensenyament plurilingüe. Els sectors crítics, però, volen una reunió global en què, lluny de parlar de trilingüisme, es negocie el suport del Consell al manifest acordat pel moviment. "Estem farts de la política partidista i publicitària d'aquest govern", diuen.

Els punts de la discòrdia. Quins són els aspectes irrenunciables des del punt de vista de la Plataforma per l'Ensenyament Públic? Entre els més destacats hi ha la potenciació de la xarxa d'escoles

de 0 a 3 anys –ara com ara, ínfima–; una matriculació no selectiva; resoldre la mancança de professorat –tot sovint afectada per la interinitat–; més especialistes en llengües estrangeres, més educadors i fisioterapeutes; la implantació del requisit lingüístic; la retirada de la polèmica ordre d'educació per a la ciutadania; programes eficients contra el fracàs escolar –només equiparable al de Ceuta, dins de l'estat espanyol–; l'augment dels menjadors; i, és clar, la progressiva desaparició de les aules prefabricades –àlies *barracots*–, que han proliferat com bolets els darrers anys i que, en alguns casos, fan que un xiquet puga passar més de tres i quatre anys al seu interior.

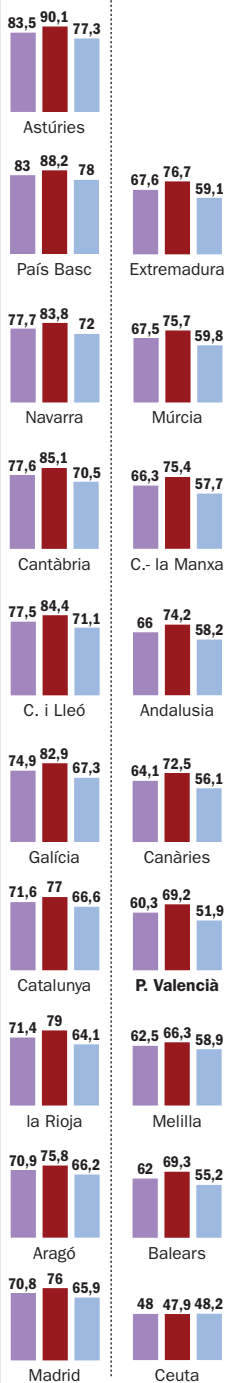
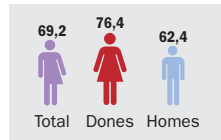
Albert Sansano, coordinador de l'àrea de política educativa del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV), majoritari en el sector, n'apunta més: "Han aprovat un

La conselleria
va redactar
les condicions
de la vaga ara
fa tot just un mes

L'ENSENYAMENT PÚBLIC VALENCIÀ, A LA CUA DE L'ESTAT

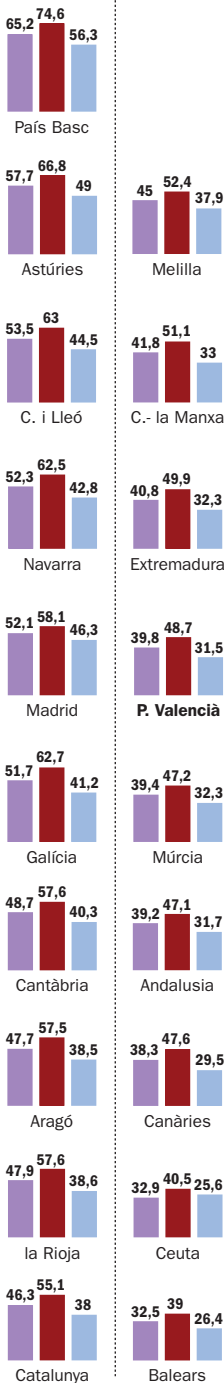
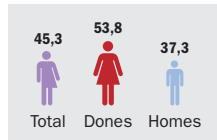
■ ESO

Taxes de població que obtingueren el títol el curs 2005/2006

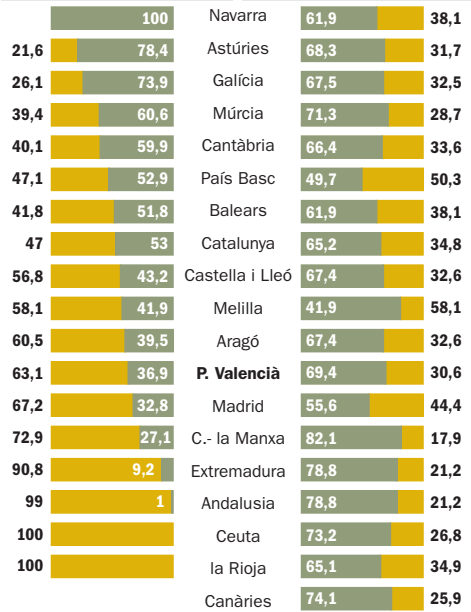
■ BATXILLERAT

Taxes de població que obtingueren el títol el curs 2005/2006

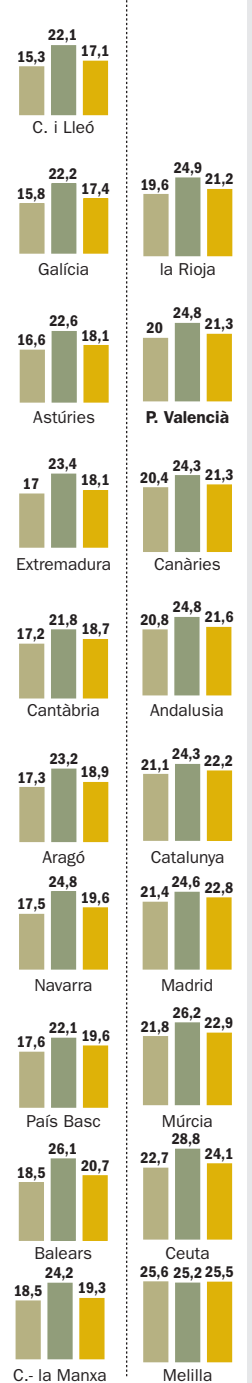
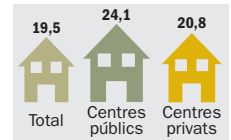
■ TITULARITAT DELS CENTRES

2006-07. Distribució percentual de l'alumnat d'educació infantil per titularitat del centre

■ ALUMNES

2006-07. Nombre mitjà d'alumnes per unitat escolar a primària

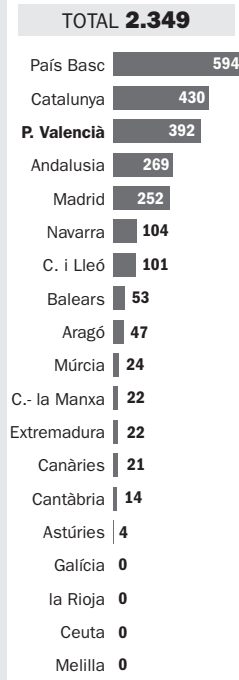
■ IDIOMES

2006-07. Nombre d'escoles oficials d'idiomes

■ UNITATS I GRUPS

2006-07. Nombre d'unitats i grups concertats/subvencionats

Font: Informe sobre el estado y situación del sistema educativo. Curso 2006/2007, Ministerio d'Educació

PRATS I CAMPS

PRATS I CAMPS

Albert Sansano és responsable de política educativa de l'STEPV. Gemma Piqué presideix la Federació de Pares i Mares d'Alumnes de València.

reglament de drets i deures de l'alumnat principalment disciplinari i amb poca capacitat de maniobra, per als centres; també hi ha el problema de la concertació, que frega la prevaricació, perquè no s'estan de concertar els Salesians, els Escolapis, etc., tot i que les xifres diuen que cada vegada menys gent arriba a aquests nivells d'estudis, amb la pèrdua consegüent de línies de batxillerat als instituts públics." Sansano també critica les assignacions de centres que dissenya la conselleria, perquè "els alumnes més problemàtics no es reparteixen equitativament, i no hi ha gaire coordinació entre el professorat de primària i el de secundària a què el centre està adscrit". Sansano no es descuida de la responsabilitat del ministeri, en segons quins temes: "Els hem demanat que recorreguen la retallada de continguts que ha patit ací educació per a la ciutadania, i no hi han fet res, per por, encara que el Consell Jurídic valencià ha avisat que pot haver estat vulnerat el marc legislatiu vigent."

L'STEPV va felicitar-se quan el govern estatal del PP retirà la idea d'establir itineraris per tal de separar l'alumnat depenent de les aptituds, un viratge que alguns sectors de l'esquerra avui lamenten, i indica que "allò que de debò ens cal és més professorat i més aules de suport, una absència que la Generalitat mira de compensar amb mestres de reforç al juliol, quan ens cal una feina diària... No s'adonen que la societat actual no té res a veure amb la de fa uns anys".

La presidenta de FAPA-València és l'enèrgica Gemma Piqué, *alma mater*, al seu temps, de la plataforma. Piqué explica que "no n'hi ha hagut prou, amb totes les protestes que ja hem donat, perquè qui representa tota aquesta societat, el seu president, es reunesca amb nosaltres i ens diga que vol solucionar aquest problema. Ni tan sols volen seure a parlar del document que la majoria del Consell Escolar Valencià i la majoria de pares i alumnes hem consensuat. Si s'acluquen d'ulls a tot això, comence a dubtar de la democràcia". "Vam demanar que la conselleria retirara el decret de drets i deures –continua– per tal de fer-ne un de nou, i en un plenari extraordinari del Consell Escolar Valencià celebrat al Saler fa vora un any, vam aprovar-ne per unanimitat un d'alternatiu. La resposta? Cap."

Piqué és contundent: "No renunciem a cap dels punts del nostre manifest, són uns mínims tan mínims que són irrenunciables: un mapa escolar real de 0 a 3 anys, ensenyament en valencià a tota l'ESO, un professorat estable als centres, la desaparició de les aules prefabricades... Vam treballar molt aquest manifest, i és de mínims, absolutament

Gemma Piqué:
"No renunciem a cap dels punts del nostre manifest"

de mínims. No podem renunciar a cap. No n'hi ha cap que l'hi haguem posat per posar-l'hi."

La plataforma ha demanat la dimissió de Font de Mora, però Piqué té clar que "després de la mort de 43 persones a l'accident del metro sense que dimitira ningú, tinc ben poques esperances. És trist, que mai no hi haja responsabilitats polítiques, en aquest país. Però diuen que mai no cal perdre l'esperança... Qui sap si un dia baixaran d'allà dalt, on són ara, i ens faran cas". "No és un torcebraç de quatre radicals, com alguns [en referència al tractament informatiu de Canal 9] volen fer veure, ni tampoc no som quatre pares i mares, que ens manifestem, és el torcebraç de més de 80.000 persones que l'altre dia isqueren al carrer", rebla.

Sansano repara, per acabar, en la "gestió democràtica basada en el control policíac que exerceix el Consell". "Des de l'any passat –recorda–, el PP no accepta determinats tipus de directors, i ha arribat a obrir expedients a alguns, com el de l'institut d'Almoines (Safor), que va enfrontar-se contra un inspector amb carnet del PP. De vegades obren expedients pel fet de penjar pancartes... Per ser director, l'inspector ha de respondre onze qüestions, la primera de les quals és si aquest desenvolupa fidelment les instruccions de l'administració".

Com en temps pretèrits, de nou.

Victor Maceda